քէի որ այս երգեհոնահարս մեր քով մնար. բայց չեմ կարող ձեզ խոստանալ. հիմա ինքն ալ հոս պիտի գայ. և թերևս դուք և ես 'ի միասին աղաչելով՝ նորա կամքն առնեմք ու զինքն հաւանեցնեմք »: — Այս ատելուն Աննա ներս մտաւ. «Ահա մեր երգեհոնահարն, ասաց աւագերէցն ժպտելով: — « Ինչ, կի՛ն մարդ է, գոչեցին պատրնցիք, և դեռ մանկահասակ է. զարմա՛նք »: Ու մէջերնէն ամէնէն ճարտասանն, կամ այն որ զինքն այնպէս կը համարէր Աննայի մօտելով՝ քաղաքավար շնորհակալութիւն մի ատրաւ իրեն, և յանուն Պատրնի ժողովրդեան աղաչեց նմա որ եկեղեցւոյն երգեհոնահարութեան պաշտօնն իւր վրայ առնու. « Այս խնդիրքս ձեզ առնեմ բոլոր ժողովրդեան և եկեղեցւոյս իշխանաց կողմանէ, որովհետև պատիւ ունիմ նոցա նախագահն կոչուելու: Ձեմ գիտեր թէ Փրանկիոյ մէջ սովորութիւն կա՞յ թէ չէ՝ որ կանայք եկեղեցւոյ մէջ երգեհոնահարութիւն առնեն. բայց հոս մեր մէջ որ շատ լաւ կաթոլիկեայ եմք՝ սովորական բան է: Շատ ժամանակ չկայ որ Վեննայի մայր եկեղեցւոյն երգեհոնահարն կին մի էր. այս աւուր օրս ալ Հօֆ հրապարակին մէջ եղած եկեղեցին՝ որ առենօք Յիսուսեանց էր և հիմա ժողովրդապետական եկեղեցի է՝ երգեհոն հարկանողն կին մի է. Պատրնէն ութսուն աղաւարէզ հեռու Արէօց քաղաքն ալ նոյնպէս կին երգեհոնահար մի ունի »: Աւագերէցն ալ այն մարդուն առաջարկներն հաստատելով՝ ալ առանց խօսքն երկայնելու՝ որոշեցին ու եկեղեցւոյն երգեհոնահարութիւնն Օրիորդ Աննա Սէնթ-Անժի յանձնեցին՝ երեք հարիւր ֆիորին թոշակով:

Այս լուրս թէ քաղքին և թէ արուարձաննին մէջ շուտ մի տարածելով՝ բժիշկ Շէնք ալ լսեց և շատ ուրախացաւ. ու հետևեալ օրերն եկեղեցին գրեթէ միշտ լեցուն էր հետաքրքիրներով: Այս բանէս Աննայի ալ մեծ օգուտ եղև, որովհետև պատրնցոց շատերն ուզեցին իրմէ դաշնակի դաս առնուլ, և ութ օրուան մէջ իր աշակերտաց թիւն ութ կամ տասն եղան. որոց ամսականն յեկեղեցւոյ առածին հետ միատեղ՝ բաւական գումարիկ մի լինելով՝ կարող էր անոր պէտք եղածն հոգալ և իւր մօրն մոռցնել տալ իր կորուսած մեծութիւնն: Այսպէս հալածեալն Տիւպուայի մեռնելէն ետև անցած երեք տարիներն:

Կը շարունակուի.

Սակայն Վեննայի Նոյմէյէր պատուական բժիշկն՝ մարքէզ Սէնթ-Անժի այրին և աղջիկն չէր մոռցած. ուստի երբ ոստիկանութեան պաշտօնեայն մեռնելով՝ նորա տեղն ուրիշ մի անցաւ՝ զոր ինքն վաղնջուց հիւանդութենէ մի բուժած էր, ել գնաց նոր ոստիկանն բարևելու, և այն երկու փրանկիացի ախկինայց համար խօսելով ու պաշտպանելով, և նոցա երաշխաւոր լինելով՝ աղաչեց որ հրաման տրուի Վեննա դառնալու. ոստիկանն ինքզինքն երջանիկ սեպելով՝ որ արդարութեան գործով մի իր անձնական երախտագիտութիւնն մասամբ իւիք իւր բժշկին պիտի ցուցանէր, շուտով հրաման տուաւ որ դառնան: Բժիշկն հրամանագիրն առածին պէս՝ երկրորդ օրն կանուխ Պատրն երթալու ճամբայ ել. չէր ուզեր որ այսպիսի ուրախալի աւետիս մի ուրիշի ձեռօք հասնի Տիկին Սէնթ-Անժի. և իրիկուան բժիշկ Շէնքի հետ նոցա տունն գնաց, զոր տեսնելով յոյժ ուրախացան՝ իրենց մտերիմ բարեկամն երկայն տարիներէ 'ի վեր տեսած չլինելով: Երբոր նոցա իմացուց իւր գալուն պատճառն, այն խեղճերուն ուրախութեանն ու ցնծութեան չափ չկար:

Աննա, մարքիզուհին և իրենց գերմանացի աղախինն՝ որ իրենցմէ չէր ուզեր բաժնուիլ, շուտով սկսան ճամբորդութեան պատրաստութիւն տեսնել: Նոյմէյէր բժիշկն իրենցմէ յառաջ Վեննա դառնալու ժամանակ՝ խոստացեր էր որ կառք ու ձիեր ղրկէ իրենց, որք երկու օրէն հասին: Նոյն միջոցին Աննա և իւր մայրն՝ ծանօթներու մնաս բարով ելին, և ամէնն ալ նոցա երթալուն վրայ կը ցաւէին, որ իրենց սիրտն ալ շնորհակալութեամբ լցուց, և իրենք զիրենք երջանիկ կը սեպէին՝ գրեթէ բոլոր քաղքին յարգութեան և սիրոյ նշաններն ու յիշատակն իրենց հետ տանելով:

Աւագերէցն ու բժիշկն մինչև վերջին վայրկեանն մարքիզուհւոյն հետ մնացին, ու երբ կառքն հեծան՝ ու պիտի ճամբայ ելնէին, բժիշկն ասաց որ իւր բարեկամին ու արուեստակցին բաղդին վրայ կը նախանձէր. աւագերէցն ալ զնոսա օրհնելու ժամանակ՝ մարքիզուհին ու աղջիկն լալով նորա ձեռքն պագին ու արտասուօք թրջեցին: Քանի մի վայրկեանէն կառքն սկսաւ քալել ու Վեննայի ճամբան բռնեց. աւագերէցն ալ երկար ատեն աչքն յառած նոցա ետևէն կը նայէր:

Տը Մարլեօ

ՆՈՐԱՏԻՊ ՄԱՏԵԱՆ

ՀԱՄԱՌՕՏ ԹՈՒԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

ի պէտս ազգային դպրոցաց

Հ. ՀՄԱՅԵԿԱՅ Վ. ՊԱՊԻԿԵԱՆ

(Տես տեղեկութիւնը ԲԱԶՄԱՎԷՊԻՍ կողքին վրայ).

digitised by A.R.A.R.@